

*Goedkeuring van de op 1 Juni 1951 te Stresa gesloten,
vanwege Ons ondertekende Internationale Overeenkomst
nopens het gebruik van Aanduidingen van de Herkomst
en Benamingen van Kaassoorten met bijbehorende
Protocollen*

NOTA NAAR AANLEIDING VAN HET VERSLAG
(Ingezonden 3 Juli 1953)

No. 5

Inderdaad waren enige landen, welke de Kaasconventie uiteindelijk niet hebben ondertekend, bij de besprekingen te Stresa (in Mei 1951) en te 's-Gravenhage (in Juli 1951) vertegenwoordigd. Het betreft hier Australië, België, Groot-Brittannië en de Verenigde Staten, die volstonden met het afvaardigen van een waarnemer. Voorts is het de ondergetekenden bekend, dat tussen Italië en de Westduitse Bondsrepubliek informeel overleg heeft plaats gevonden. Evenzo waren enige internationale organisaties op landbouw- en zuivelgebied in het overleg betrokken.

Er zijn dus wel degelijk pogingen in het werk gesteld om de overeenkomst tot meerdere landen uit te breiden. Gezegd kan worden, dat de belangrijkste kaas-exporterende landen de overeenkomst hebben ondertekend, doch dat de kaas-importerende landen, welke bij de bescherming, die de conventie biedt, praktisch geen belang hebben, afzijdig zijn gebleven.

Met betrekking tot de vraag, of het in de bedoeling ligt soortgelijke overeenkomsten te sluiten, kan worden medegedeeld, dat in de kringen van de Internationale Zuivelbond wordt gestreefd naar een internationale conventie voor melkpoeder op het voetspoor van de Kaasconventie. Overigens ligt het niet in de bedoeling in de nabije toekomst over te gaan tot het sluiten van overeenkomsten, welke de traditionele benamingen of aanduidingen van bepaalde agrarische producten beschermen. Indien het Nederlandse belang zulks blijkt te vergen, zal de Regering uiteraard steeds de totstandkoming van zodanige overeenkomsten bevorderen en daaraan deelnemen.

Ten aanzien van de praktische toepassing van de overeenkomst zij opgemerkt, dat artikel 24 van de Kaasmerkenbeschikking 1952 (*Nederlandse Staatscourant* 1953, no. 12) de productie van buitenlandse kaassoorten door aangeslotenen bij de kaascontrolestations afhankelijk stelt van een vergunning, te verlenen door of namens de Directeur-Generaal van de Landbouw, die daaraan voorwaarden zal verbinden overeenkomstig de Kaasconventie. De controle op de naleving dezer voorwaarden zal geschieden door de gewone organen van de kaascontrole.

Is op deze wijze een voldoende toezicht op de namaak van buitenlandse kaassoorten hier te lande verzekerd, ten aanzien van de uitvoering der Kaasconventie, voor wat betreft de handel in kaas, de import daaronder begrepen, beogen de ondergetekenden, wanneer het onderhavige wetsontwerp door de Staten-Generaal is aanvaard, een nadere wettelijke voorziening te treffen, waarbij de overtredingen van de daarin vervatte voorschriften onder de werking van de Wet op de economische delicten zullen worden gebracht. Met de opsporing dier overtredingen kunnen dan op grond van artikel 17 van laatstgenoemde wet worden belast dezelfde instanties, die ook reeds de naleving van andere voorschriften op zuivelgebied controleren.

*De Minister van Landbouw, Visserij
en Voedselvoorziening,*

MANSHOLT.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

J. W. BEYEN.

*De Minister van Sociale Zaken
en Volksgezondheid,*

J. G. SUURHOFF.